

Kanne 10.4.2009 — Manuli Rubber Industries SpA v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-154/09)

(2009/C 141/111)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Manuli Rubber Industries SpA (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat L. Radicati di Brozolo, M. Pappalardo, E. Marasà)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

Ensisijaisesti

— on kumottava päätöksen 1 artikla siltä osin kuin siinä todetaan, että kantaja on osallistunut yhtenä kokonaisuutena pidettävään, jatkettuun rikkomiseen merellä käytettävien letkujen kaupassa 1.4.1986 ja 1.8.1992 välisenä aikana ja 3.9.1996 ja 2.5.2007 välisenä aikana, erityisesti 3.9.1996 ja 9.5.2000 välisenä aikana

— on kumottava tässä kanteessa esitettävien virheiden perusteella kyseisen päätöksen 2 artikla, jossa kantajalle määrätään 4 900 000 euron suuruinen sakko

— on hylättävä kaikki tätä vastaan esitetyt väitteet ja puolustus.

Toissijaisesti

— kantajalle päätöksen 2 artiklassa määrättyä 4 900 000 euron suuruista sakkoa on alennettava EY 229 artiklan mukaisesti.

Joka tapauksessa

— Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa riidanalainen päätös on sama kuin asiassa T-146/09, Parker ITR ja Parker Hannifin vastaan komissio.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi ensisijaisesti, että edellä mainittu päätös on virheellinen rikkomisen luokittelun osalta, kun siinä katsotaan kantajan osallistuneen yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja monitahoiseen kartellisopimukseen vuodesta 1986 vuoteen 1987, ja erityisesti siltä osin kuin sen katsotaan osallistuneen rikkomiseen vuosina 1996–2000 ja sisällytetään ajanjaksoon, josta määrätään seuraamuksia, aika syyskuusta 1996 toukokuuhun 1997.

Kantaja toteaa tältä osin, että rikkomisen ei voi olla jatkettu eikä uusittu silloin, kun yksittäisten rikkomisjaksojen välillä on, kuten käsiteltävänä olevassa tapauksessa, pitkiä ajanjaksoja, ja ennen kaikkea kun esiintyy sellaisia positiivisia tapahtumia, jotka

eivät ole rikkomisen jatkamista tai uusimista osoittavan tahdon mukaisia, kuten se, että kantaja katkaisi suhteet kartelliin julkisesti ja nimenomaisesti, minkä myös komissio on myöntänyt.

Kantaja väittää myös, että sakon suuruutta ei ole määrätty sääntöjenmukaisesti erityisesti rikkomisen keston ja vakavuuden kannalta ja sen alennuksen osalta, joka on myönnetty sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevan ohjelman perusteella.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 20.4.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-42/08, Marcuccio v. komissio, 18.2.2009 antamasta määräyksestä

(Asia T-157/09 P)

(2009/C 141/112)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: avvocato G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asiassa F-42/08, Marcuccio vastaan komissio, 18.2.2009 annetun virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) määräyksen kaikilta osin

— toteaa, että virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne, jonka johdosta valituksenalainen määräys annettiin, täytti tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ja ensisijaisesti:

— hyväksyy kokonaisuudessaan virkamiestuomioistuimessa esitetyt kantajanvaatimukset, jotka on valituksessa toistettu

— velvoittaa vastapuolen korvaamaan valittajalle kaikki sille asian käsittelystä virkamiestuomioistuimessa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet ja aiheutuvat kulut, sekä toissijaisesti

— palauttaa asian virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta se ratkaisisi pääasiakysymyksen uudelleen eri kokoonpanossa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen kohteena on virkamiestuomioistuimen asiassa F-42/08, Marcuccio vastaan komissio, 18.2.2009 antama määräys, jolla päätettiin jättää tutkimatta kantajan kanne, jolla hän oli vaatinut korvausta vahingosta, jonka hän oli väittänyt aiheutuneen siitä, että komissio oli lähettänyt hänelle virkakirjeen sellaiseen telekopiolaitteeseen, joka ei ollut hänen käytössään, siksi, että tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttuminen oli ilmeistä.